

VAK BEW EGING

MILITANTENMAGAZINE VAN HET ACV / 5 APRIL 2023 /
SPECIAAL NUMMER CONGRES ACV-BRUSSEL

VAKBEWEGING VERSCHIJNT MAANDELIJKS | UITGEGEVEN DOOR HET ACV, HAAGTSESTEENWEG 579, 1030 BRUSSEL | AFGIFTEKANTOOR GENT X | P 912060 |

3DE CONGRES VAN HET BRUSSELS REGIONAAL COMITÉ - 29 SEPTEMBER 2022

BRUSSEL UITDAGEN • verslagboek

Het derde congres van het Brussels Regionaal Comité vond plaats op 29 september 2022. De goedgekeurde teksten vormen een leidraad voor het Brussels ACV de komende vier jaar.

© Aude Vanlathem

**REDACTIE
VAKBEWEGING**
Postbus 10
1031 Brussel
Tel. 02 244 34 81

vakbeweging@acv-csc.be
www.vakbeweging.be
Eindredactie:
Patrick Van Looveren en
Bram Van Vaerenbergh
Foto's Congres: Aude Vanlathem
Vormgeving: Gevaert Graphics
Druk: Drukkerij 't Hooft
Verantw. uitgever:
Dominique Leyon

OPENINGS-
WOORD

OSER BRUXELLES
BRUSSEL BRG UITDAGEN

Brussel uitdagen!

Beste vriendinnen en vrienden,

Niemand liep hier deze morgen onbezonnen binnen.

Een congres is een mijlpaal voor een organisatie als het ACV.

Vandaag zullen we een volgende stap zetten in de richting die we samen willen uitgaan: die van sociale vooruitgang, respect voor werknemers met of zonder job, respect voor diversiteit die staat voor rijkdom.

Laat ons tijdens dit congres, doorheen onze tussenkomsten en besluiten, dit kostbare goed trachten te behouden. Onze voorgangers hebben het ons nagelaten en toekomstige generaties vragen ons om het voor én met hen verder te ontwikkelen.

De noden van Brussel en de Brusselaars moeten worden erkend zoals voor alle inwoners van dit land, maar we moeten ook hun specifieke aandachtspunten erkennen:

1. Het Brussels Gewest heeft een snelgroeiende bevolking die jonger is dan die in de andere gewesten van het land;

2. Het Brussels Gewest heeft een groot arbeidsaanbod met meer dan 700.000 banen;
3. Het Brussels Gewest is ook rijk door zijn tweetaligheid en diversiteit;
4. Tot slot speelt het Brussels gewest een belangrijke metropoolfunctie, onder meer doordat er vele internationale instellingen gehuisvest zijn.

Al deze kenmerken moeten troeven zijn.

Het Regionaal Comité van het ACV is een essentieel instrument om de stem van de Brusselaars en van alle werknemers die op het gewestelijk grondgebied werken, te versterken en hun eisen te structureren.

Om daartoe te komen is de congresstekst die jullie wordt voorgesteld niet perfect. In ieder geval is hij opgesteld in overleg met alle ACV-instanties die deelnemen aan wat er in Brussel reilt en zeilt, via het gebruikelijke heen-en-weer-werk van amendementsvoorstellen. Het resultaat daarvan aan het eind van deze congresdag zal evenmin perfect zijn, maar laten we er positief mee omgaan en bereid zijn om stappen in de goede richting te zetten.

Drie sterke thema's komen erin aan bod:

Allereerst de noodzakelijke solidariteit: ze wordt vertaald in verschillende hoofdonderwerpen of prioriteiten.

Vervolgens zullen we het hebben over kwaliteitsvol werk voor iedereen.

Het derde thema is de versterking van onze sociale bescherming.

Voor we starten met die hoofdschotel horen jullie nog het activiteitenverslag van de afgelopen periode en daarna zullen we de activiteits- en actualiteitsresoluties voorstellen.

Ik wil alvast alle mensen in de teams bedanken die al maanden bezig zijn met de organisatie van dit congres. Geloof me, ze hebben heel hard gewerkt!

En om het compleet te maken is dit congres ook de gelegenheid om de nieuwe voorzitter van het Brussels

Regionaal Comité en de nieuwe Brusselse gewestsecretaris te verwelkomen. De huidige voorzitters treden immers na deze bijeenkomst uit hun functie en voor het regionaal secretariaat is dat over een maand het geval.

Ik wens jullie allemaal een uitstekend congres toe! ■

/ **Léon Detroux,**
Voorzitter van het Brussels
Regionaal Comité /

Het activiteitenverslag 2015-2022

Het activiteitenverslag bestrijkt de periode van juni 2015 tot en met juni 2022. In juni 2015 begon een overleg met gedeelde verantwoordelijkheid tussen de regering en de sociale partners, wat in dit verslag uitgebreid aan de orde komt. De aanslagen uit 2016, die voor hoogoplopende emoties zorgden, waren geen vreemde in de titel van ons congres in 2017: "Brussel leeft"!

Dit rapport telt meer dan zeventig pagina's. Om het samen te vatten, maakten we een video van een kwartier die de grootste punten bundelt. "Het doel van dit rapport is om jullie te tonen met welke interessante en belangrijke zaken voor werknemers het BRC zich bezig houdt", zegt Paul Palsterman, de afscheidnemende regionaal secretaris.

We hopen, door dit voor te stellen, om jullie warm te blijven houden om hier samen met ons aan te werken. Of dat nu is door deel te nemen aan overlegorganen, werkgroepen of als militant te netwerken."

Lees het integrale
activiteitenverslag!
www.hetacv.be/brc

Luca Ciccia
van de studiedienst
het ACV, een essentiële dienst
in dit congres.

ONZE PRIORITEITEN

1. BRUSSEL SOLIDAIR UITDAGEN

1.1. Fiscale solidariteit tussen burgers en tussen Brusselse gemeentes

Afhankelijk of je in Schaarbeek of Ukkel woont, ziet je belastingbedrag er anders uit. Paradoxaal genoeg zijn de gemeentebelastingen in een rijke gemeente lager dan in een arme gemeente. In Ukkel bv. is er minder nood aan openbare en sociale diensten dan in Schaarbeek. Toch beschikt Ukkel over meer middelen uit de inkomsten uit de personenbelasting. Bovendien zijn er meer inkomsten om ze te financieren dan in pakweg Schaarbeek. In ons stadsgewest zou men de belastingen meer kunnen bundelen op gewestelijk niveau zonder te raken aan de politieke autonomie van de gemeentes om te zorgen voor meer territoriale samenhang via een eerlijke herverdeling van de middelen.

Op het vlak van vermogens- en inkomensbelasting is het BRC voorstander van een meer progressieve belasting en een hogere belasting op het vermogen en herhaalt dat hoe breder de belastinggrondslag is, hoe sterker de solidariteit. Het BRC zal bovendien oog hebben voor fiscale coherentie ten opzichte van het federale niveau om elke vorm van fiscale dumping tussen de regio's te vermijden.

Het Gewest kan evenwel bijdragen tot meer progressiviteit in de belasting door de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting te bundelen. Het kan de belasting op het vermogen verhogen via de successierechten, de onroerende voorheffing en de registratierechten. Het Gewest kan ook de vennootschapsbelasting aanpakken via de vastgoedfiscaliteit. Er bestaan ook hefbomen op het vlak van milieufiscaliteit. De hefbomen zijn er. We moeten ze gebruiken om zo doeltreffend en correct mogelijk tegemoet te komen aan de sociale en ecologische uitdagingen.

Het BRC pleit voor een brede regionale conferentie met alle actieve krachten met het oog op een diepgaande hervorming van de gewestelijke en gemeentelijke fiscaliteit van Brussel om de belasting progressiever te maken, het vermogen zwaarder te belasten en tegemoet te komen aan de sociale en ecologische uitdagingen.

1.2. Sociale en coöperatieve economie als alternatief economisch model

Het BRC verdedigt een ander economisch model dan het marktsysteem dat gebaseerd is op individueel winstbejag. Bij de sociale en coöperatieve economie staat het winstdoel op de achtergrond en primeert het maatschappelijk doel van de onderneming dat ten dienste moet staan van de behoeften van de samenleving. Er moet daadwerkelijk sprake zijn van sociale democratie in de onderneming. De werknemers moeten volledige inspraak hebben bij de besluitvorming, ook over het economische beleid. Tot slot moeten de inkomsten gebruikt worden voor het maatschappelijk doel. Er mag geen sprake zijn van ongelijke inkomensverdeling tussen de werknemers (loonspanning, verschil tussen de laagste en de hoogste lonen, van 1 tot 4).

Geconfronteerd met de moeilijkheden van de privésector om een aantrekkelijke arbeidsmarkt te creëren en uitgaande van de noden van het Gewest en de competenties van de inwoners, moet het Gewest de economische activiteiten reguleren volgens de logica van de sociale economie, niet als actor op het vlak van inschakeling, maar als alternatief economisch model. Daarbij moet het focussen op activiteiten die toekomstperspectieven bieden zoals bouw, afvalrecycling, levensmiddelenhandel, stadslandbouw, onderhoud van kantoorruimten en sectoren met een maatschappelijk nut zonder te streven naar winst.

De economie moet beter worden afgestemd op het leefmilieu. De sociale economie kan de sleutel zijn tot een economie die oog heeft voor zowel sociale als ecologische uitdagingen.

De sociale en milieuclausules in overheidsopdrachten zijn een middel om deze ambitie te verwezenlijken. De “Zones nul langdurige werklozen” kunnen ook bijdragen tot de uitbouw van dit economisch alternatief als ze van toepassing zijn op het hele Brusselse Gewest, net als de circulaire economie of sectorale, regionale beleidsinitiatieven zoals de “Good Food-strategie”.

Het BRC zal opkomen voor een sociale economie als volwaardig alternatief dat het midden houdt tussen het model van “de verheerlijking van de openbare diensten” en “de verheerlijking van de markt”. Na evaluatie van de ordonnantie over de sociale economie en de sociale inschakelingseconomie zullen we een nieuw kader voorstellen dat een duidelijk onderscheid maakt tussen beide activiteiten. Doel hierbij is om de economie daadwerkelijk te transformeren en te zorgen voor kwaliteitsvolle voltijdse jobs voor iedereen.

HET BRC EIST EEN VERBETERING EN VERSOEPELING VAN DE TOELATINGSVOORWAARDEN VOOR STUDIETOELAGEN, ZOWEL VOOR MIDDELBAAR ALS HOGER ONDERWIJS.

1.3. Echt gratis onderwijs

Gratis verplicht onderwijs wordt weliswaar gewaarborgd in tal van basisteksten, maar dit recht wordt in de praktijk niet verwezenlijkt. De schoolkosten blijven hoog, vanaf de kleuterschool, voor schoolse en buitenschoolse activiteiten en voor maaltijden.

Omdat heel wat gezinnen in een zeer precaire sociale situatie verkeren en we ervan overtuigd zijn dat de school een belangrijke factor moet zijn van sociale promotie, moet gratis onderwijs een politieke prioriteit worden voor het Gewest.

Het BRC eist een verbetering en versoepeling van de toelatingsvoorwaarden voor studietoelagen, zowel voor middelbaar als hoger onderwijs. En omdat de strijd tegen de ongelijkheid op school ook betere leeromstandigheden vereist, herhaalt het BRC zijn eisen voor een vermindering van het aantal leerlingen per klas en voor nieuwe investeringen in schoolinfrastructuur en personeel.

Het BRC eist effectief recht op gratis, kwaliteitsvol verplicht onderwijs en streeft naar gratis schoolmateriaal, schoolse activiteiten, kwaliteitsvolle warme middagmalen, buitenschoolse opvang (huiswerkinstituten) in alle schoolnetten.

1.4. Regularisatie van mensen zonder papieren

Mensen zonder papieren hebben geen enkel recht (behalve dan dringende medische hulp), ook al werken en wonen ze al 5, 10, 15 of soms al langer dan 20 jaar in België. Caritas schat het aantal mensen zonder papieren in België op meer dan 100.000. In Brussel komt dit neer op een 20ste gemeente. Het BRC eist al lang gelijke rechten en toegang tot legale werkgelegenheid. Dit is de enige manier om komaf te maken met de mensonwaardige omstandigheden waarmee deze mensen kampen, in het bijzonder de vrouwen zonder papieren.

De oplossing bestaat uit regularisatie van de mensen zonder papieren op basis van duidelijke en permanente criteria en de oprichting van een onafhankelijke commissie die zich over deze dossiers buigt. Samen met het ACV wil het BRC deze dringende kwestie op elk bestuursniveau op tafel krijgen. In afwachting van een structurele oplossing op federaal niveau blijven we pleiten voor legale werkgelegenheid en opleiding voor de werknemers zonder papieren op basis van de gewestelijke bevoegdheden.

Het BRC zal nog meer opkomen voor de regularisatie van mensen zonder papieren, op basis van een snellere, duidelijkere en eenvoudigere onthaalprocedure en toegang tot legale werkgelegenheid voor de werknemers zonder papieren.

1.5. Nood aan herfinanciering van Brussel

Het BRC is geen vragende partij voor een 7de staatshervorming, maar blijft zeer waakzaam voor deze mogelijkheid. We stellen vast dat er heel wat beter zou kunnen door meer bevoegdheden te verlenen aan de gewesten. Het federale kader blijft wel het beste middel om te zorgen voor brede en sterke solidariteit.

Het BRC stelt ook vast dat Brussel nood heeft aan herfinanciering op basis van zijn inbreng in de nationale economie en zijn sociale noden. Dit geldt ook voor materies waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn (zoals kinderopvang, cultuur, onderwijs, familiehulp, enz.) en die vaak leiden tot loonverschillen binnen dezelfde sector afhankelijk van de subsidiërende overheden.

Hierbij moet aandacht uitgaan naar het principe van de federale loyaliteit en de legitieme behoeftes (bv. de sociale zekerheid).

Het belang van het begrotingsbeleid blijkt uit de overheidssteun tijdens de pandemie – ten koste van het begrotingsevenwicht – maar ook uit de nood aan investeringen in de economische en sociale transitie.

Het BRC pleit voor een correcte en eerlijke herfinanciering van het Brusselse gewest. Het is gekant tegen een beperkte visie op het begrotingsbeleid waarbij een evenwicht van de overheidsfinanciën de enige boekhoudkundige doelstelling is. Het zal een standpunt innemen met het oog op een correcte en eerlijke herfinanciering van het Brussels Gewest.

1.6. Brussel mag niet langer in het wilde weg besturen

Het kompas duidt de richting aan. Het ACV denkt dat het tijd is voor een nieuw kompas! Het ACV dringt aan op alternatieve indicatoren voor het bbp om de overheidsregulering van de economie beter te oriënteren en om effectief gebruik te maken van indicatoren met betrekking tot de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) die de Verenigde Naties hebben bepaald. Deze indicatoren moeten effectief worden gebruikt bij de besluitvorming en mogen niet ergens in een lade worden opgeborgen (Wallonië heeft tenminste al indicatoren opgesteld).

Brussel hinkt achterop op het vlak van statistische genderanalyse op een aantal gebieden die ons nauw aan het hart liggen, zoals de kwaliteit van de werkgelegenheid en de verschillen in inkomen en vermogen, de verschillen op het gebied van huisvesting en de impact van de activiteit op het milieu. Het Gewest heeft ook geen evaluatiecultuur op het vlak van zijn overheidsbeleid.

Het BRC dringt erop aan het gewestelijke bestuur niet enkel te baseren op het bbp en budgetten, maar ook rekening te houden met de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen en daarbij te focussen op genderindicatoren voor de kwaliteit van de werkgelegenheid en de gelijkheid op het vlak van inkomen en vermogen, de kwaliteit en de toegankelijkheid van (sociale, openbare of privé-) huisvesting en de ecologische impact als leidraad bij de politieke besluitvorming die het algemeen belang moet dienen en niet de economische belangen van een kleine minderheid.

1.7 Brussel streeft naar gelijkheid

De strijd tegen ongelijkheid vormt de kern van de prioriteiten van het BRC. Alle soorten discriminatie vormen als dusdanig een transversaal thema. Diversiteit, in naam van de gelijkheid, moet passen in alle Brusselse beleidsmaatregelen en een antwoord bieden op de uitdagingen van gendergelijkheid, van “ras”, van levensbeschouwelijke of geloofsovertuigingen, handicap, seksuele geaardheid, leeftijd². De strijd tegen alle vormen van discriminatie staat in dit opzicht bovenaan de prioriteitenlijst van het BRC.

Het ACV pleit voor gender- en “rassen”-gelijkheid in alle Brusselse overheidsmaatregelen, zonder onze doelstellingen in de strijd tegen alle vormen van ongelijkheid, specifiek op het vlak van inkomen, toegang tot werk en degelijke huisvesting uit het oog te verliezen.

- (1) Het hier gebruikte woord “ras” mag niet opgevat worden als een bewijs van het bestaan van rassen, maar als de reële impact van dit fictieve concept (het bestaan van rassen) op sociale praktijken, door racisme, dat wél een concrete realiteit is. Onder ras wordt hier verstaan: het geheel van criteria (etniciteit, nationaliteit, huidskleur, religie of levensbeschouwing, cultuur, ...) die de basis vormen voor racistische en/of discriminerende houdingen en gedragingen.
- (2) Evenals de verschillende criteria bij de wet van 2007
- (3) Idem.

2. INZETTEN OP
KWALITEITSVOLLE
WERKGELEGENHEID VOOR IEDEREEN

2.1. Onderling afgestemde
begeleiding van de
ecologische transities

De ecologische transitie die het BRC voor ogen heeft zal leiden tot veranderingen in beroepen en nood aan opleiding en omscholing van bepaalde werknemers.

Het BRC dringt bij de Brusselse regering aan op sociaal overleg over de ecologische transitie in Brussel waarbij de vakbonden als volwaardige partners worden betrokken.

Het BRC vraagt om de transities van beroepen in kaart te brengen en een schaalverandering door te voeren op het vlak van de opleidings- en omscholingsvoorzieningen waarbij de overheid, de sectoren en de ondernemingen worden betrokken.

2.2. “Alliantie werkgelegenheid-leefmilieu” bij privé- en openbare gebouwen en stadsvernieuwing

De gevolgen voor het leefmilieu van een economisch systeem dat enkel gericht is op productie zijn bekend. De hele economie moet gericht zijn op het vervullen van de menselijke behoeften, met eerbied voor het ecologisch evenwicht. Er is nood aan een transversale, rechtvaardige, economische transitie op elk bestuursniveau. Brussel kan de aanzet geven tot een beleid waar levenskwaliteit, behoud van ons milieu en strijd tegen ongelijkheid hand in hand gaan. Bv. door in te zetten op massale renovatie van privé- en openbaar vastgoed, openbare infrastructuur en ruimten. Het ACV kadert zijn werking binnen een stadscontext. Levenskwaliteit in de stad en de aanwezigheid van kwaliteitsvolle collectieve ruimtes zijn prioriteiten voor het BRC en gaan gepaard met het behoud en het creëren van jobs en het behoud van ons milieu.

De stadsrenovatie moet gepaard gaan met begeleiding van de doelgroepen, financiële steun, regelgeving, vorming voor werknemers, enz. waarbij de huidige bewoners in hun wijk kunnen blijven wonen en gentrificatie van de gerenoveerde wijken wordt vermeden. We zijn tevreden over het plan “Renolution”¹ dat in 2021 werd goedgekeurd, maar vinden dat er nog een tandje mag worden bijgestoken. De jaarlijkse doelstellingen rond de renovatie van het gebouwenbestand mogen best een stuk ambitieuzer. Aandacht moet daarbij uitgaan naar de energiecertificaten en precare doelgroepen, vooral de huurders, in bepaalde wijken. De openbare vastgoedmaatschappijen moeten worden aangespoord om de sociale woningen snel te renoveren.

Het BRC dringt aan op een brede alliantie werkgelegenheid-leefmilieu om Brussel herop te bouwen zodat het beter de huidige en toekomstige uitdaging kan aangaan via jaarlijkse renovatie van 5% van de Brusselse gebouwen. De overheidssteun moet in de eerste plaats gaan naar de aanpak van woningen die energiezeven zijn en naar de kansarmen, voornamelijk huurders, met inbegrip van de studenten.

(1) Gewestelijk plan voor de renovatie van gebouwen waarbij openbare en privéactoren samenwerken om de verschillende facetten van de problematiek aan te pakken: aanbod, vraag, opleiding, premies, ...

2.3. Ontwikkeling van beroepsopleiding in de non-profitsectoren

Ons Gewest heeft nood aan collectieve niet-marktdiensten en deze sectoren verdienen bijzondere aandacht, onder meer omdat er vooral vrouwen werken. Er moet een nieuw evenwicht worden gevonden in de overheidsinvesteringen. Hierbij moet worden gefocust op vrouwen en al wie wil werken in de non-profitsectoren, die veel werkgelegenheid bieden die niet gedelokaliseerd kan worden. Om daartoe te komen, moet er in die sectoren kwaliteitsvolle werkgelegenheid worden ontwikkeld, moeten deze beroepen aantrekkelijker worden gemaakt, maar moet er ook worden geïnvesteerd in opleiding om de mensen de kans te geven dichtbij huis te werken en professionele en kwaliteitsvolle diensten te verlenen.

De opleidings- en tewerkstellingspolen en de referentiecentra zijn een centrale pijler van het gekruist beleid op het vlak van werkgelegenheid en vorming. Ze staan centraal bij bijscholingsinstellingen. De evolutie van de behoefte aan (onder meer digitale) beroepskwalificaties vormt een belangrijke problematiek in Brussel. Om hieraan tegemoet te komen, werden er referentiecentra opgericht samen met sectoren zoals horeca, bouw, informatietechnologie, metaalverwerking, enz.

Het BRC dringt aan op de oprichting van een Brussels referentiecentrum voor beroepen in de zogenaamde non-profitsector, met name de collectieve diensten van algemeen belang zoals gezondheidszorg, kinderopvang, de socioculturele sector, maatwerkbedrijven, enz.

2.4. Begeleiding van werknemers die het slachtoffer zijn van herstructurering

Vlaanderen en Wallonië ontwikkelden tools om werknemers te begeleiden die te maken krijgen met collectief ontslag en herstructurering. Brussel hinkte achterop op dit vlak. Tijdens de coronacrisis richtte het uiteindelijk een reboundfonds op, maar dit is voorbehouden voor werknemers in geval van faillissement. Deze kleine stap in de goede richting is voor ons ruim onvoldoende.

Het BRC dringt aan op de oprichting van omschakelingscellen om alle werknemers die het slachtoffer zijn van een herstructurering of een faillissement op het Brussels grondgebied te begeleiden naar een job en/of een opleiding waarbij een belangrijke rol is weggelegd voor de vakbondsafgevaardigden.

2.5. Dienstencheques: kwaliteitsvolle werkgelegenheid in een rechtvaardig fiscaal kader

De werknemers in de dienstenchequesector verdienen veel betere arbeidsomstandigheden en een aanzienlijke loonsverhoging. Sinds de jongste staatshervorming beschikt het Gewest over hefboomen om een regeling grondig te hervormen die nu trouwens heel duur is voor de maatschappij en niet tegemoetkomt aan onze principes op het vlak van herverdelende fiscale rechtvaardigheid. De werkgevers in deze sectoren streven nochtans hoofdzakelijk winst na.

Het BRC dringt aan op een grondige hervorming van de dienstenchequeregeling. Doel is de arbeidsvoorwaarden te verbeteren, te zorgen voor meer fiscale rechtvaardigheid en beter te focussen op de toegestane activiteiten en de regeling niet uit te breiden naar activiteiten die vallen onder openbare en collectieve diensten zoals kinderopvang. Commerciële ondernemingen moeten gereguleerd worden en overheidssubsidies moeten aan voorwaarden worden gekoppeld. Deze hervorming vereist een efficiënt overleg tussen gewesten om tot een nationale coherente werking te komen.

DE WERKNEEMSTERS IN DE DIENSTENCHEQUESECTOR VERDIENEN VEEL BETERE ARBEIDSMOMSTANDIGHEDEN EN EEN AANZIENLIJKE LOONSVERHOOGING.

2.6. Versterking van de aanvankelijke en voortgezette opleiding afgestemd op de noden van de sectoren

De kloof tussen de competenties aan het einde van de schoolloopbaan en de behoeften van de sectoren en de samenleving wordt steeds groter. Het ACV dringt aan op emancipatorische burgerzin en nieuwe investeringen in kwalificerend onderwijs en in de CEFA (Centra voor Alternierend Onderwijs en Opleiding). Het ACV vraagt ook om opnieuw te investeren in het niet-verplicht onderwijs en in beroepskwalificaties door de competenties en beroepservaring te valideren.

Brussel heeft vooral te kampen met institutionele, budgettaire beperkingen. Met alle gevolgen van dien voor de kwaliteit en de toegankelijkheid van het onderwijs en de voortgezette opleiding. Dit probleem moet dringend worden aangepakt, indien nodig op gewestelijk niveau en niet enkel door gewestelijke investeringen in de schoolinfrastructuur, die ook dringend zijn!

Het gerechtvaardigde antwoord op de in overleg bepaalde noden van de sectoren mag er niet toe leiden dat het betaald educatief verloop afwijkt van zijn doel. Het BEV is een individueel recht van elke werknemer, zoals bepaald door de normen van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Versterking van de opleiding veronderstelt financiële incentives voor wie opleiding volgt en voor jongeren in alternierend leren.

Het BRC dringt aan op massale investeringen met concrete resultaten en een grondige hervorming van de aanvankelijke en voortgezette opleiding in de beroepsopleiding om beter tegemoet te komen aan de noden van de sectoren. Het BRC zal eerst de betrokken actoren bijeenbrengen en op die basis een breed hervormingsplan voorstellen dat beantwoordt aan de belangen van de Brusselaars.

Sarah Devigne en Cédric Claeys leidden het congres in goeie banen

2.7. Versterking van de inspectiediensten op het vlak van werkgelegenheid en sociale bescherming

De wet bestaat pas echt als ze wordt toegepast. Dit veronderstelt controle op de toepassing ervan om een einde te maken aan inbreuken en ze desnoods te beoordelen. Brussel heeft veel weg van een ontwikkelingsland op dit gebied.

Het toezicht op het welzijn op het werk is symptomatisch voor de tekortkomingen van de staat. Hoewel er meer nood is aan inspectie, is het aantal inspecteurs de voorbije jaren gedaald. Gemiddeld mag een onderneming om de 25 jaar inspectie verwachten! In Brussel is de toestand nog erger. Daar zijn er maar 11 inspecteurs op een totaal van 136 verdeeld over elke provincie. Nochtans worden in 49% van de gevallen bij inspectie¹ inbreuken op de regelgeving over welzijn vastgesteld.

Het BRC dringt aan op een meerjarenplan om de Brusselse inspectiediensten met 30% te versterken op het grondgebied van Brussel, waar alle werknemers baat bij hebben en meer aandacht voor de meest preciaire werknemers, die te vaak slachtoffer zijn van geweld op het werk.

(1) Dit cijfer komt uit het jongste rapport (2012) van de administratie. Daarna werden er geen rapporten meer opgesteld door personeelsgebrek.

Er is nagenoeg geen controle op sociale en fiscale wetten in de ondernemingen. Dit leidt tot fraude en arbeidsvoorwaarden die een gevaar opleveren voor de fysieke en mentale gezondheid. Het aantal werknemers met een burn-out en langdurig ziekten swingen de pan uit.

2.8 Collectieve vermindering van de arbeidstijd zonder loonverlies met compenserende aanwervingen

Omdat de ongelijk verdeelde arbeidstijd verantwoordelijk is voor langdurige werkloosheid bij meer dan de helft van de Brusselse werklozen, moet de collectieve vermindering van de arbeidstijd een sterke regionale beleidsprioriteit worden. Deze maatregel kan helpen om de werkdruk op voltijdse werknemers te verminderen en de arbeidsvoorwaarden van werknemers die deeltijds werken of het einde van hun loopbaan naderen te verbeteren. Ze is ook een onmisbaar element voor een groene en eerlijke transitie van de economie.

De arbeidsduurvermindering kan op Brussels niveau worden ingevoerd:

- via overheidsinitiatieven, bv. via de regionale en gemeentebesturen, de ION (zoals Net Brussel), rechtstreeks gesubsidieerde sectoren (non-profit, dienstencheques, enz.) enz.;
- via een regeling voor regionale werkgelegenheidssteun waarbij de controles op en de koppeling van voorwaarden aan de bestaande regionale steunmaatregelen worden versterkt en de werking van de “sociale Maribel” als voorbeeld wordt genomen.
- als een van de hefboomen naar een stadsgewest “Brussel zonder langdurig werklozen”, gericht op mensen die ver verwijderd zijn van de arbeidsmarkt en op de activiteiten die ze kunnen verrichten met de steun van ACV Brussel om in ondernemingen en sectoren te strijden voor een collectieve vermindering van de arbeidstijd gefinancierd door de onderneming en haar aandeelhouders.
- Door het federale niveau te steunen bij een grondige hervorming van de wet van 1996 om opnieuw de collectieve arbeidsduurvermindering in de privésector mogelijk te maken, zowel in de profit- als in de non-profitsector, zoals bepaald in KL 6 van het nationaal congres van 2019.

Het BRC claimt een Brussels Gewest dat inzet op de collectieve vermindering van de arbeidstijd met behoud van loon en compenserende aanwervingen.

(1) De sociale Maribel wordt toegepast in non-profit-sectoren (ziekenhuizen, rusthuizen, socio-culturele sector, kinderen, enz.) en beoogt het bundelen van de verminderingen van sociale bijdragen (dit is het equivalent van de bestaande structurele verminderingen van sociale bijdragen voor de profitsector, maar ze zijn niet gekoppeld aan voorwaarden) met het oog op het creëren van werkgelegenheid, toegekend door een sectoraal paritair fonds.

3. INZETTEN OP MEER SOCIALE BESCHERMING IN BRUSSEL

3.1. Uitbouw van openbare en collectieve diensten die tegemoetkomen aan de sociale noden

Sociale bescherming is er, maar kan beter. Sociale bescherming wordt geboden via uitkeringen, maar ook via kwaliteitsvolle en toegankelijke openbare en collectieve diensten : scholen, kinderdagverblijven, buitenschoolse opvang, culturele centra, bibliotheken, sportcentra, centra voor geestelijke gezondheidszorg, gezins- en thuishulp, woonzorgcentra en instellingen voor zorgbehoevenden, vluchthuizen voor mishandelde vrouwen, jeugdzorg, ontwenningscentra, diensten schuldbemiddeling, opvangcentra voor vluchtelingen, jeugdcentra, verenigingen die opkomen voor mensenrechten en collectieve rechten, enz.

De lijst is lang. De lijst met sociale noden waarop geen antwoord wordt geboden is nog langer. Daarom blijft het Gewest geen andere keus dan de openbare en collectieve diensten uit te bouwen in het belang van de begunstigden en de gewestelijke economie, die niet tot bloei kan komen als een groot deel van de bevolking uit de boot valt. De coronacrisis toonde aan dat openbare diensten belangrijk zijn. We moeten nuttige jobs creëren in de openbare en collectieve dienstverlening. We moeten de sleutel tot samenleven durven te geven aan Brusselaars die kwaliteitsvol werk willen en de arbeidsvoorwaarden van de werknemers in deze diensten verbeteren.

Het BRC dringt aan op een breed meerjarenplan om de niet-commerciële openbare en collectieve diensten uit te bouwen met aandacht voor de sociale noden van de Brusselaars en via kwaliteitsvolle werkgelegenheid.

3.2. Recht op toegankelijke en kwaliteitsvolle gezondheidszorg via uitbouw van een gedecentraliseerd, multidisciplinair aanbod van eerstelijnsdiensten dat aangepast is aan de stedelijke realiteit en focust op de noden op het vlak van geestelijke gezondheid.

Je kan op verschillende manieren toegang krijgen tot gezondheidszorg: via je huisarts, de spoeddienst of een wijkgezondheidscentrum. Soms enkel via de apotheek. De moeilijkheden om de hele Brusselse bevolking te bereiken in het kader van de vaccinatiecampagne tegen COVID-19 toonden aan dat er geen lokale eerstelijnszorg bestaat, die nochtans beter tegemoet zou komen aan de gezondheidsnoden van de Brusselaars.

Op het vlak van geestelijke gezondheidszorg is er een nijpend tekort. Het Brussels Gewest moet meer investeren om het dienstverleningsaanbod te vergroten en voor iedereen toegankelijker te maken. Hier is een belangrijke rol weggelegd voor de eerstelijnszorg. Bijzondere aandacht moet uitgaan naar werklozen met

ernstige gezondheidsproblemen. Preventie, informatie en gezondheidsopvoeding moeten een belangrijke plaats innemen.

De jacht van de federale overheid op langdurig zieken niet alleen stigmatiserend, maar ook onnodig. Daar moet krachtig tegen worden opgetreden.

Het BRC zal zich proactief inzetten voor de dringende uitbouw van eerstelijnsgezondheidscentra via een aanbod verspreid over het hele grondgebied, dat aangepast is aan de noden van de bevolking, in het bijzonder kansarmen en dat een antwoord biedt op de uitdagingen van de geestelijke gezondheid.

3.2bis Werken aan arbeidsvoorwaarden en hun impact op de gezondheid en de levenskwaliteit van werknemers

- Het welzijn van werknemers verbeteren is een prioriteit van het BRC. Vooral door de preventie en vermindering van risicofactoren die te maken hebben met de arbeidsomstandigheden en de organisatie van het werk: psychosociale risico's en burn-out, musculoskeletale aandoeningen, langdurige ziektes en beroepsziektes, arbeidsongevallen, enz.
- Het welslagen van deze actie is mogelijk dankzij een goede samenwerking met de diensten voor bescherming en preventie op het werk die een centrale schakel zijn in de preventie van risico's op het werk, net als een betere samenwerking tussen arbeidsartsen en behandelende artsen. De financiering en werking van de diensten voor preventie en bescherming op het werk zouden herzien moeten worden zodat ze een rol kunnen krijgen die werkelijk losstaat s van ondernemingen en de logica van de profitsector. In dat kader moet nagedacht worden over het oprichten van een openbare dienst voor preventie en bescherming op het werk.
- Overigens krijgt de vraag naar arbeidsduurvermindering, vooral maar niet alleen via

- mogelijkheden om landingsbanen te organiseren, hier haar volste betekenis: de mogelijkheid om de arbeidsduur te verminderen zonder inkomensverlies (rechtstreeks en via het pensioen) is een belangrijke weg richting het verbeteren van het welzijn en de gezondheid van werknemers.
- Algemeen beschouwd wil het BRC dat tijdskrediet zonder motief volledig wordt hersteld.
- Het BRC eist overigens dat werknemers meer kansen krijgen op landingsbanen en collectieve arbeidsduurvermindering (vierwerkdagenweek / voltijds arbeidsstelsel van 35, 32 of zelfs 30 uur en dus een verhoging van het uurloon), voornamelijk in sectoren en beroepen met veel opgelegde deeltijdse betrekkingen en flexibiliteit, die massaal ingevuld worden door vrouwen.
- Tot slot moet er ook een indicator voor "welzijn op het werk" worden opgesteld, waarmee gemeten kan worden hoe hoog ondernemingen scoren op de psychosociale status van hun personeel. Die indicator moet dan opgenomen worden in de sociale balans.

3.3. Versterking en betere toegankelijkheid van de OCMW 's

Het OCMW is de dienst waar je in laatste instantie op zou moeten terugvallen voor steun. De toename van het aantal gezinnen dat een beroep doet op het OCMW toont aan dat de sociale noden in Brussel dringend moeten worden aangepakt. Wie sociale hulp aanvraagt moet opnieuw vertrouwen krijgen in de instanties voor sociale bescherming. Dit veronderstelt dat overal dezelfde regels gelden en gemeentes niet alleen staan om de kosten van de solidariteit te dragen. Brussel is een stadsgewest dat bestaat uit verschillende gemeentes. Sommige gemeentes zijn rijker dan andere. De gemeentes zijn bevoegd voor de OCMW 's en moeten een groot deel van de uitgaven hiervoor voor hun rekening nemen. Er zijn dus ongelijkheden. Het Gewest moet zijn rol beter vervullen en zorgen voor een grotere harmonisering van de praktijken en de rechten en meer financiële solidariteit. Het Gewest moet de aantrekkelijkheid van sociaal werk in het Brussels Gewest versterken.

Meer de krachten bundelen zonder daarom samen te smelten, in de eerste plaats in het belang van de bijsandtrekkers. Doel is onder meer om sneller steun te kunnen toekennen en minder onderworpen te zijn aan voorwaarden die steeds excessiever en ingrijpender zijn geworden.

Het BRC zal de eis tot hervorming van de Brusselses OCMW's steunen met het oog op meer regionale en federale solidariteit ten aanzien van de Brusselse OCMW's, harmonisering van de praktijken en rechten en minder druk op hun werknemers en op wie sociale bijsand aanvraagt en betere voorwaarden voor sociaal werk.

3.4. Decommercialisering van de collectieve diensten en specifiek van de woonzorgcentra

De openbare en collectieve diensten worden gefinancierd door de belastingen en de sociale bijdragen. Ze voeren opdrachten van algemeen belang uit. Het ACV is gekant tegen de privatisering van de openbare diensten en de commercialisering van de collectieve diensten. De situatie in de woonzorgcentra is een goed voorbeeld van de misbruiken op het vlak van liberalisering van de dienstverlening. Grote projectontwikkelaars zijn de hoofdrolspelers geworden in de sector van de woonzorgcentra. Ze drijven de prijs omhoog en verzetten zich tegen betere arbeidsvoorwaarden. De levenskwaliteit van de bewoners wordt er niet beter op, enkel voor wie over de nodige middelen beschikt. Er zouden niet zulke grote verschillen mogen bestaan in kwaliteitsvolle zorg op je oude dag.

De commercialisering van de woonzorgcentra staat niet enkel symbool voor onze strijd voor openbare en collectieve diensten. Ze vormt een uitdaging die dringend moet worden aangepakt om de commercialisering van de sector een halt toe te roepen. De schrijnende nood aan een openbaar gezondheidsbeleid maakt het moeilijk te accepteren dat ons belastinggeld en onze sociale bijdragen worden gebruikt om dividenden uit te keren aan de aandeelhouders.

Het BRC dringt aan op een plan dat komaf maakt met de commercialisering van de woonzorgcentra, te beginnen met de invoering van quota van maximum 49% voor de commerciële privésector. Ook andere maatregelen kunnen worden overwogen: verlaging van het rendement dat naar de aandeelhouders vloeit, strenge controle op de huur of andere middelen om dit doel te bereiken. Bijvoorbeeld de verhoging van de omkaderingsnormen en regelmatige controle van de instellingen met progressieve financiële sancties en strenge controle op de besteding van de overheidsmiddelen door de interne overlegorganen.

3.5. Sociale minima die voldoende zijn om menswaardig te kunnen leven

De sociale bijstand en de socialezekerheidsuitkeringen volstaan niet om de levensstandaard te behouden als je tegenslag ervaart of op je oude dag. De sociale minima en de lage inkomens zijn onvoldoende om menswaardig te kunnen leven. Door de buitensporige huurprijzen en energiekosten op het hele grondgebied, die niet in verhouding staan tot de kwaliteit van de woning, komen miniatrekkers in armoede terecht. Dit vormt een enorme sociale uitdaging voor het Brusselse Gewest waar een op drie kinderen in armoede opgroeit. Om een goeie mix in de stad te krijgen, moet iedereen die het nodig heeft sociale uitkeringen kunnen genieten om waardig te kunnen leven op het grondgebied van het gewest.

Het duurt veel te lang voor die categorie financiële steun geniet. Vaak

zitten ze dan ook weken- en soms maandenlang zonder inkomsten. Het BRC tolereert niet dat het Gewest dit laat gebeuren.

Het BRC zal proactief de actie ondersteunen van de confederatie in haar strijd voor betere sociale bescherming op federaal niveau. Met name wat de huidige criteria betreft, die niet aangepast zijn aan bepaalde vormen van leven in de stad, in het bijzonder bij jongeren. Dit verklaart waarom het BRC eist dat samenwonenden zonder personen ten laste dezelfde uitkering krijgen en dezelfde rechten genieten als alleenstaanden. Tezelfdertijd zullen we bij het Gewest aandringen om maximaal gebruik te maken van zijn bevoegdheden om de sociale minima op te trekken rekening houdend met de levensduurte die in Brussel hoger is

dan in de andere gewesten zonder dat hier echter compensaties tegenover staan.

Daartoe eist het BRC de afschaffing van het statuut van samenwonende. In de eerste plaats moeten de gemeenten het statuut van samenwonende in de sociale bijstand afschaffen, door onvoorwaardelijke aanvullende steun toe te kennen, gefinancierd door de gewestelijke solidariteit, in afwachting van de federale solidariteit die we prioritair blijven eisen.

Het BRC dringt aan op een forse verhoging van de sociale minima om menswaardig te kunnen leven en waarbij rekening wordt gehouden met de evolutie van de levensduurte die in Brussel hoger is dan in de andere gewesten, bv. op het vlak van huisvesting.

3.6. Garanderen dat iedereen toegang heeft tot dienstverlening

De coronacrisis heeft de digitalisering van de dienstverlening versneld en versterkt. De dematerialisatie was hiervoor al aan de gang in bepaalde overheidsdiensten, diensten van algemeen belang en privédiensten. De crisis leidde ook tot de sluiting van essentiële loketten en werd niet altijd gecompenseerd door toegankelijke en efficiënte online dienstverlening. Vaak werd hierbij geen rekening gehouden met de digitale kloof bij een deel van de Brusselse bevolking. De gezondheidscrisis ging dus voor sommigen gepaard met een sociale crisis. Die mensen kregen niet langer informatie over hun dossier en konden met niemand contact opnemen binnen een redelijke termijn.

De dematerialisatie van de dienstverlening door de digitalisering mag niet plaatsvinden zonder begeleiding en ondersteuning bij de digitale inclusie van personen in een precare situatie en moet altijd de keuzemogelijkheid bieden voor reële, fysieke toegankelijkheid voor wie dat vraagt.

Het ACV ondersteunt een ambitieus gewestelijk plan om digitale kansarmoede te bestrijden met het ter beschikking stellen van openbare en collectieve hardwarediensten waarmee de toegang (voornamelijk via vorming) en de nabijheid voor die doelgroepen gegarandeerd kan worden, in samenwerking met de betrokken actoren.

Ten aanzien van de digitalisering van de dienstverlening neemt het BRC het op voor de vrije keuze van de burger om te bepalen hoe hij contact opneemt met essentiële privé- of openbare diensten en vraagt het BRC de overheid om de strijd tegen de digitale kloof op te voeren zodat keuze voor digitalisering geen standaardkeuze is.

ACTIVITEITSRESOLUTIES: ONZE VERBINTENISSEN

Het Brussels Regionaal Comité - « Brussels ACV¹ » - is de referentie-instantie van het ACV voor materie die in Brussel onder de bevoegdheid van de gewesten en gemeenschappen valt. Het Brussels ACV verdedigt de eisen van de leden, militanten en lidorganisaties² van het BRC:

- binnen het democratische kader van het ACV, op basis van mandaten die werden toegekend op de congressen, standpunten van de instanties en tijdens debatten opgelegd door de overheid of de economische actoren;
- op formele en informele overlegfora in Brussel;
- via lobbywerk bij de bevolking en de socio-economische en politieke verantwoordelijken van Brussel;
- via acties;

De werking van het BRC stoelt op

- een sociale beweging aangestuurd door ons verbond (ACV Brussel) en de beroepscentrales die actief zijn op het gewestelijke grondgebied,
- de actieve krachten van de Brusselse Mouvement Ouvrier Chrétien,
- het gemeenschappelijk vakbondsfront en een zo breed mogelijk draagvlak bij verenigingen.

Om onze prioriteiten goed te kunnen uitvoeren, gaat het BRC vier concrete verbintenissen aan.

(1) Het Brussels Regionaal Comité staat sinds 2015 los van het verbond en is een volwaardige ACV-instantie. Het verbond « ACV Brussel » maakt deel uit van de Alliantie, die actief is in Brussel en Vlaams-Brabant (Halle-Vilvoorde, Leuven). De Alliantie organiseert de dienstverlening (werkloosheid en arbeidsrecht). « ACV Brussel » is specifiek belast met de interprofessionele werking in het Brussels Gewest. In zijn externe communicatie stelt het BRC zich voor met zijn gebruikelijke naam, het Brusselse ACV, naar analogie met het Vlaamse en het Waalse ACV.

(2) De deelorganisaties van het Brussels ACV (BRC) zijn het verbond ACV Brussel en de beroepscentrales van het ACV: Voeding en Diensten, Bouw -Industrie en Energie, Puls (Nederlandstalig) en CNE (Franstalig), Metea, Transcom, Openbare Diensten, CSC Enseignement (Franstalig), COV en COC (Nederlandstalige onderwijscentrales).

1) Oprichting van twee militantennetwerken van het BRC:

- het netwerk “kwaliteitsvol werk voor iedereen” en
- het netwerk “sociale bescherming”.

Deze militantengroepen willen de prioriteiten verwezenlijken in permanente dialoog met de instanties van het Brussels Regionaal Comité. Ze worden aangestuurd door het “secretariaat van het BRC”¹.

Elk netwerk moet bestaan uit:

- de gewestsecretaris van het BRC en de betrokken adviseurs van de studiedienst,
- een vertegenwoordiger van het verbond en van de betrokken secretarissen,
- een vertegenwoordiger van minimum drie beroepscentrales, met het oog op een goede deelname van alle centrales verspreid over de drie commissies en met voldoende technische ondersteuning van de centrales (experts van de studiedienst, enz.)
- een vertegenwoordiger van de MOC en/of Beweging.net of een van hun deelorganisaties afhankelijk van de behandelde prioriteiten.

De netwerken staan open voor alle leden van het BRC en het Comité van het verbond ACV-Brussel en voor alle geïnteresseerde leden.

Elk netwerk:

- maakt een register op van de uitgeoefende mandaten die kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van onze prioriteiten en nodigt de betrokken mandatarissen uit (het betreft de mandaten van de MOC, ACV Brussel, het BRC of centrales voor mandaten die verband houden met sectoren, in sectorale fondsen bv);
- maakt een register op van de besturen en/of vzw's en/of strategische ondernemingen met een vakbondsafvaardiging van het ACV en nodigt ze uit ;
- maakt een register op van de actieve krachten die dezelfde doelstellingen nastreven om een breder samenwerkingsverband tot stand te brengen als er op die manier makkelijker resultaat kan worden geboekt;
- stelt een specifiek actieplan en tools voor om onze eisen kracht bij te zetten;
- brengt de leden aan het begin van het werkjaar samen om het werk te organiseren en aan het einde van het werkjaar om het werk te evalueren. In de loop van het jaar wordt contact onderhouden via mail en kleine virtuele vergaderingen.

(1) “Het secretariaat van het BRC bestaat uit de voorzitter van het BRC (verkozen militant), de ondervoorzitter, de verbondssecretaris en de adjunct-verbondssecretaris van het Gewestelijk Verbond Brussel en de gewestsecretaris voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het secretariaat vergadert onder de leiding en de verantwoordelijkheid van de gewestsecretaris». (Huishoudelijk Reglement van het BRC – 2011)

2) Samenwerking met en inzet voor de MOC – Beweging.net:

Het BRC wil actief blijven deelnemen aan hun werkzaamheden, met name om onze bekommernissen beter kenbaar te maken die verder reiken dan de eisen van onze leden rond arbeidsvraagstukken in de brede zin, maar evenzeer impact op hen hebben. We willen ook de rol van de verschillende actoren bij gewestelijke materie beter in kaart brengen en deelnemen aan adequate overlegfora met een sterke betrokkenheid van de militanten en de leden.

Op de twee jongste congressen namen we een standpunt in over onder meer de volgende prioriteiten:

- (1) Huisvesting: strijd tegen dakloosheid, voor redelijke huurprijzen en meer sociale woningen voor alle soorten gezinnen.
- (2) Mobiliteit: meer openbaar vervoer en tarieven die aangepast zijn aan de sociaal-economische realiteit, gratis openbaar vervoeren maximale tussenkomst van de werkgever, promotie van de zachte mobiliteit, enz.
- (3) Ruimtelijke ordening: stedelijk beleid waarbij zowel aandacht uitgaat naar woningen als naar kantoorruimtes en industrie, met het oog op een sociale mix en levenskwaliteit voor iedereen,

onder meer via de ontwikkeling van collectieve openbare voorzieningen en met bijzondere aandacht voor leegstaande en verlaten gebouwen.

- (4) Democratische vernieuwing: democratische deelname is meer dan gaan stemmen of deelnemen aan een vergadering in het kader van een ontwerp van wijkcontract. Er is nood aan meer sociale en politieke democratie!
- (5) Duurzame voeding: het Gewest moet zorgen voor duurzame en degelijke voeding voor elke beurs, en voor de ontwikkeling van een lokale, toegankelijke stadslandbouw.

3) Verbetering van onze interne en externe communicatie:

Onze communicatie tussen de verschillende deelorganisaties van het BRC en naar onze leden en niet-leden moet beter. Deze transversale doelstelling beoogt in de eerste plaats de prioriteiten te verwezenlijken die dit Congres vastlegt. Om ze beter te kunnen concretiseren, verbinden we ons tot het volgende:

- De comités van het Brussels ACV (BRC) en ACV Brussel (verbond) proberen samen te vergaderen met inachtneming van de respectieve prerogatieven om de deelname en de interne communicatie te vergemakkelijken.
- Het BRC ziet binnen het ACV toe op een zo goed mogelijke deelname aan alles wat de dialoog tussen de regionale, gemeenschaps- en verbondsinstanties van het ACV verbetert om de sociale dialoog over arbeidsvraagstukken te harmoniseren.
- Het BRC zal zijn interne communicatie verbeteren. Het zal efficiënt gebruikmaken van de informaticatools (nieuwsbrieven/thematische mailinglijsten, databanken – SharePoint, enz.) om de informatie beter te verspreiden onder onze organisaties waarbij wordt gefocust op de verwezenlijking van de prioriteiten die dit Congres vastlegt.
- Het BRC zal zijn externe communicatie verbeteren door zoveel mogelijk mee te werken aan publicaties en evenementen van de beweging, maar ook door proactief zijn doelstellingen kenbaar te maken bij de Brusselaars met alle passende middelen.
- Het BRC zal zo snel mogelijk een intern en extern communicatieplan voorstellen met de doelstellingen en het werkplan die werden vastgelegd in opvolging van het Congres met aandacht voor de digitale kloof met de meest kwetsbaren.

4) Versterking van de sociaal-politieke vorming voor militanten

Gezien de nieuwe militantenkern en het complexe karakter van de debatten, zeker in de bijzondere institutionele context, moeten we werken aan collectieve capacity building rond de Brusselse vraagstukken.

- Daarom verbindt het BRC er zich toe om in goede samenwerking met het verbond en de centrales een specifiek vormingsprogramma te organiseren voor alle leden van het BRC en alle mandatarissen van het ACV (en de MOC als ze belangstelling hebben) die actief zijn op plaatsen waar werk wordt gemaakt van de prioriteiten en uitdagingen van het Brussels ACV. We zullen er ook op toezien dat het vormingsprogramma voor militanten van de FEC-Brussel rekening houdt met elementen die specifiek zijn voor Brussel.
- Dankzij deze vorming zullen de militanten over voldoende basiskennis beschikken om deel te nemen aan de debatten over het regionaal sociaal overleg in Brussel (onze sociaal-economische realiteit, de voorstelling van de belangrijkste instanties waar we een mandaat hebben, de institutionele uitdagingen, de werking van het ACV en de beweging, de betekenis van het mandaat, enz.).
- Brussel durft moet gepaard gaan met een versterking van de Brusselse militante identiteit. Het BRC zal tijd uittrekken om deze identiteit en onze vakbeweging te versterken om op die manier onze collectieve doelstellingen beter te kunnen verwezenlijken, ook door « gezellige » momenten te organiseren.
- Onze instanties zullen een vormingsplan ontwikkelen voor het BRC om hiervan snel werk te maken. Dit plan mag slechts twee werkjaren beslaan en moet voldoende inhoud en uren omvatten. De tijd waarop de militanten zich vrijmaken moet goed worden benut. Bij elke vorming moet er gebruik worden gemaakt van kwaliteitsvol ondersteuningsmateriaal op papier en een brochure waarin het Brusselse ACV wordt voorgesteld.

ACTUALITEITSRESOLUTIES

1. Wooncrisis in Brussel: huisvesting onbetaalbaar

Brussel kampt al jaren met een wooncrisis: voor een groot deel van zijn bevolking is wonen onbetaalbaar geworden. Vandaag is er een ongebreidelde inflatie en treft de energiecrisis de huishoudens en de inkomens van werknemers en uitkeringsgerechtigden zeer hard. De huurprijzen zijn niet gebonden aan regels en stijgen al meer dan 20 jaar veel sneller dan de inflatie. Dat betekent dat vastgoedbezitters zich vaak hebben verrijkt ten koste van Brusselse huurders. De magere loonstijging van de afgelopen jaren is in de zakken van verhuurders beland. Het ACV stelt echter vast dat de regering het niet eens kan worden over zelfs maar een algemene beperking van de indexering van de huurprijzen.

Toegang tot huisvesting is een voorwaarde voor een waardig leven en een bepalende factor voor de toegang tot andere rechten. Dit grondrecht wordt gewaarborgd door artikel 23 van de Grondwet. ACV Brussel vraagt daarom een krachtig optreden van de gewestregering op het vlak van huisvesting. ACV Brussel herinnert regelmatig aan zijn haar belangrijkste eisen op dit gebied:

- Massale bouw van sociale en openbare huisvesting;
- Verplichting om een redelijke huurprijs voor te stellen volgens de kwaliteit van de woning;
- Bestrijding van te hoge huurprijzen en de mogelijkheid om deze huur te betwisten voor een gezamenlijke huurcommissie;
- Algemene huurtoeslag voor mensen die wachten op een sociale woning;
- Ondersteuning van mechanismen die grond- en woningbezit van elkaar scheiden.

Geconfronteerd met de moeilijkheid om snel sociale woningen te bouwen, de weigering van verhuurders om deel te nemen aan een gezamenlijke huurcommissie om een redelijke huur te garanderen en onze angst om iedere hulp voor huisvesting in de zakken van verhuurders te zien belanden, vraagt ACV Brussel vandaag om een bevrozing van de huurprijzen. Deze bevrozing moet de verhoging van de huurprijs tussen twee huurovereenkomsten voorkomen en de bevrozing moet gelden totdat een effectief huurcontrolemechanisme is ingesteld, indien mogelijk op een paritaire en onderhandelde manier. Gezien de stijging van de huurprijzen tijdens de afgelopen jaren zal de indexatie beperkt blijven tot 2% en voorbehouden zijn aan houders van EPB-certificaten met een goede energiescore (zie volgende resolutie). Dit moet terugwerkende kracht hebben om billijkheid tussen huurders te waarborgen, in functie van wanneer hun huurovereenkomst wordt gesloten.

Betaalbare huisvesting

“De omstandigheden waarin veel Brusselselaars leven, maken het probleem van de energieprijzen alleen maar erger. Veel gezinnen leven van zeer lage inkomens. Het is duidelijk dat wanneer de energieprijzen de pan uit swingen zoals ze nu doen, deze gezinnen er niet meer uit geraken. Bovendien zijn de kosten van huisvesting

in Brussel torenhoog, zowel voor eigenaars als huurders, wat het beschikbare maandinkomen van de gezinnen nog iets meer onder druk zet. Daarbij zijn de gebouwen in Brussel relatief oud, veel huizen zijn dan ook echte energiever-slinders. En dan is er nog het gebrek aan sociale woningen: 50.000 mensen staan op de wachtlijst!

Die hele context maakt dat ACV Brussel op dit vlak kordaat en veeleisend moet blijven. Onze actualiteitsresoluties besteden daar uitvoerig aandacht aan: een betere regulering van de huurprijzen volgens de kwaliteit van de woning en de massale bouw van sociale en openbare huisvesting.”

Anne Léonard,
Nationaal secretaris ACV

2. Energiecrisis

De energiecrisis die we doormaken herinnert ons aan de noodzaak van een rechtvaardige transitie naar duurzame energie waarbij de breedste schouders de zwaarste lasten dragen. Daarom pleit ACV Brussel voor een overlegde aanpak van de Belgische beleidsniveaus, maar ook van de Europese Unie, om de crisis het hoofd te bieden. In het bijzonder:

- Op Europees niveau:
 - een prijsplafond invoeren
- Op Belgisch niveau:
 - de invoering van een gereguleerd en betaalbaar tarief voor gas en elektriciteit om een gemeenschappelijke basis voor toegang tot energie te bekomen;
 - de belastingheffing op overwinsten ter financiering van steunmaatregelen;
- Op Brussels niveau:
 - het behoud van de bestaande sociale maatregelen en een bestending van de uitbreiding van het sociaal tarief;

- een verdere uitbreiding van dit sociaal tarief tot werknemers met een laag inkomen;
- een strijd tegen het niet-gebruiken van het recht op dit sociaal tarief;
- de oprichting van een niet-commerciële producent en leverancier die zou leveren aan overheden, burgers en kmo's die dat wensen; met het oog op een zo duurzaam en lokaal mogelijke energie.

Overigens blijven huurders in voorkomend geval slachtoffer van de staat van de huurwoning, die vaak slecht geïsoleerd is. Daarom eist ACV Brussel nu een volledige bevestiging van de huurprijzen van woningen die geen EPB-certificaat kunnen voorleggen of die een E-, F- of G-certificaat voorleggen: geen indexering tot er een significante verbetering is van de energieklaas van het pand. Geen verhoging tussen twee huurcontracten tot er een effectief huurcontroleme-

chanisme is. Op andere huurovereenkomsten kan slechts een indexering beperkt tot 2% worden toegepast (zie huisvestingsresolutie). Krachtig optreden van de regering is nodig om verhuurders te dwingen hun huizen te isoleren om de energiefactuur van Brusselse werknemers en uitkeringsgerechtigden te verlichten.

Op economisch vlak hoeven werknemers niet te betalen voor deze crisis en moeten ze een goed systeem van bescherming genieten. In dit verband benadrukken wij dat de automatische loonindexering een essentiële bescherming biedt voor het inkomen van de werknemers. Wij betreuren dat de wet van 1996 verhindert dat werknemers in sectoren en bedrijven die grote winsten binnenhalen, een eerlijk deel van deze winst krijgen.

Om de rechtvaardige transitie te bevorderen, pleiten we op regionaal niveau voor een

uitbreiding van het 80/20-systeem naar gewestelijke vervoermaatschappijen om de toegang tot openbaar vervoer voor werknemers te vergemakkelijken.

We vragen ook dat elke economische steunmaatregel voor ondernemingen aan de volgende voorwaarden voldoet:

- tijdelijk
- aan voorwaarden gekoppeld (behoud van de werkgelegenheid, plan voor energiebesparing en duurzaamheid, ...)
- gekoppeld aan een tijdelijk verbod op de uitkering van dividenden, op de aankoop van eigen aandelen en op een loonsverhoging van de bestuurders.
- gefinancierd door een solidariteitsmechanisme tussen de ondernemingen

3. Financiering van de Federatie Wallonië-Brussel

De Federatie wordt ondergefinancierd en vereist massale herinvesteringen: in personeel, uitrusting en kennis. Na verschillende regionale investeringsplannen die voornamelijk gericht waren op de ontwikkeling van de particuliere en commerciële economie, wacht het ACV op een meerjarenplan voor overheidsinvesteringen dat de bevoegdheden van de Federatie moet dienen en versterken, omdat ze ook de economie van de gewesten en het land dienen. Dit plan moet tegen 2030 kunnen leiden tot een verhoging van de middelen van de Federatie met 20% (bovenop de indexering) om de arbeidsomstandigheden, uitrusting en infrastructuur te verbeteren, een betere kwaliteit van de dienstverlening aan de begunstigen te waarborgen en de doelstellingen van gratis en toegankelijke diensten van algemeen belang te bereiken. De zo versterkte solidariteit moet worden uitgeoefend ongeacht waar de mensen zich bevinden en moet vooral gericht zijn op de meest precare begunstigen.

Fiscale hervorming

“Ik zal er drie dossiers uitpikken die het komende werkjaar duidelijk moeten worden: de arbeidsdeal, de pensioenhervorming en de fiscale hervorming. De minst voor de hand liggende hervorming is de fiscale hervorming. In juli 2022 kregen we een voorstel van experts, snel gevolgd door een voorstel van de minister van Financiën. Dit bevatte een aantal positieve elementen, zoals het afzwakken van

inkomensvallen, een minimumbelasting voor multinationals en een gelijke behandeling van kapitaalinkomsten, maar ook minder belangrijke zaken zoals het afschaffen van het voordeel voor gehuwden en van nieuwe belastingvoordelen voor kmo's. Wij vinden dat fiscale rechtvaardigheid centraal moet staan in elke belastinghervorming.”

Marc Leemans,
Voorzitter ACV

4. Respect voor de mensenrechten in de ketens van alle bedrijven: voor een slagkrachtiger regionaal beleid!

De kans is groot dat onze kleding gemaakt werd in onveilige omstandigheden, dat in onze smartphone mineralen zitten die door kinderen ontgonnen zijn, en dat onze chocolade niet vrij is van slavenarbeid. Het ACV wil via haar regionale werking de gedeelde verantwoordelijkheid van bedrijven en overheden voor de bescherming en het respect van de mensenrechten, arbeidsrechten en het milieu in de gehele productie- en dienstenketens hard maken.

Bedrijven moeten daarvoor voorafgaand toezicht doen op de ‘*Human rights due diligence*’ (hierna HRDD) of zorgplicht, waarbij ze risico’s op schendingen in hun toeleveringsketens identificeren en aanpakken.

Het onderwerp is brandend actueel. Onze buurlanden Frankrijk en Duitsland namen al **bindende** wetgeving inzake zorgplicht aan. In België werd in april 2021 een soortgelijk wetsvoorstel ingediend in ons federaal parlement, maar dit werd nog altijd niet gestemd. Na lang wachten bracht in februari 2022 Europees Commissaris Didier Reynders een ontwerprichtlijn uit omtrent HRDD. Het bleek een eerste aanzet tot een Europese richtlijn inzake zorgplicht, maar er is nog veel werk aan de winkel om dit voorstel aan te scherpen. In de beleidsverklaringen van de regeringen van de deelstaten stellen we vast dat er steeds va-

ker ook op regionaal vlak een engagement is voor de naleving van de mensenrechten in de ketens. Het is tijd om dit politiek engagement in de praktijk om te zetten.

1. Bedrijven en mensenrechten – campagne voor een breed draagvlak

Het ACV voert campagne¹ rond “*Bedrijven en mensenrechten*”. Hiermee verhogen we het draagvlak bij het brede publiek en de druk op de politiek om de nodige regels voor bedrijven af te dwingen. Ook via de regionale ACV-instanties zal dit campagnewerk meer beginnen leven. De communicatie en mobiliserende acties rond zorgplicht, die de komende 2 jaar zullen volgen, worden actief ondersteund.

2. Wetgeving inzake zorgplicht – beleidswerk

Het ACV wil ambitieuze wetgeving inzake zorgplicht op niveau van België, de Europese Unie en de Verenigde Naties. België moet daarom een voortrekkersrol spelen op deze 3 niveaus. Om de Belgische positiebepaling te beïnvloeden zullen ACV-vertegenwoordigers regionale beleidsmakers aanmoedigen om ambitieuze posities in te nemen in het overlegorgaan² waar de federale overheidsdiensten, de gemeenschappen en gewesten samen de Belgische positie bepalen. De ACV-vertegen-

woordigers zien er zo op toe dat onze syndicale eisen worden opgenomen in de Belgische standpuntbepaling.

Wetgeving moet voorzien in een zorgplicht die van toepassing is op alle bedrijven, op de gehele keten, en voor het geheel aan mensenrechten, arbeidsrechten en milieunormen. De definiëring van de zorgplicht moet zorgvuldig gebeuren, om een “afvinkoefening” te vermijden. Daarnaast moet er een belangrijke rol worden toegekend aan de ondernemingsraad. Wetgeving moet ook voorzien in de aansprakelijkheid van bedrijven voor schendingen in hun ketens en toegang tot herstel voor de slachtoffers. Vakbonden moeten slachtoffers kunnen vertegenwoordigen voor de rechtbank³.

3. Zorgplicht in het sociaal overleg

Zorgplicht moet op alle niveaus van het sociaal overleg worden geïntegreerd, ook op regionaal niveau. ACV-vertegenwoordigers zullen dit thema opnemen binnen de regionale sociale overlegorganen en regionale tripartiete instanties. Er wordt toegewerkt naar een ambitieus advies of standpuntinname, coherent met onze syndicale eisen⁴, door de Sociale Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstede-

lijk Gewest (ESRBHG), le Conseil Économique Sociale et Environnemental de Wallonie (CESE Wallonie), het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC) en het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC).

4. Zorgplicht als voorwaarde voor steun aan bedrijven

Wanneer regionale instellingen steunmaatregelen voorzien ten voordele van ondernemingen, zouden deze ondernemingen, alvorens steun te ontvangen, ten minste moeten voldoen aan bepaalde criteria inzake zorgplicht, zoals bijvoorbeeld transparantieplichtingen ten aanzien van de keten. De uitvoering van de zorgplicht zou een voorwaarde moeten zijn voor het ontvangen van financiële en niet-financiële steun, zoals premies, subsidies en exportvergunningen. Het ACV zal eisen dat dit actief wordt opgenomen door instellingen zoals Flanders Investment and Trade (FIT) in Vlaanderen, l’Agence Wallonne à l’Exportation et aux Investissements étrangers (AWEX) in Wallonië en door het Brussels Agentschap voor Bedrijfsondersteuning, de HUB.Brussels.

5. Respect voor mensenrechten in de ketens bij overheidsopdrachten

Voorwaarden inzake mensen- en arbeidsrechten, evenals milieuvoorwaarden, moeten worden geïntegreerd in elke overheidsopdracht, ook op regionaal niveau. Bij overheidsopdrachten moeten garanties worden ingebouwd voor kwaliteitsvol werk, milieubescherming en tegen sociale dumping, met inbegrip van garanties voor de naleving van de mensenrechten in de gehele productie- en dienstenketen. Regionale actieplannen en richtlijnen inzake “duurzame aankopen” moeten beter worden opgevolgd. De expertise en capaciteit bij aankopers moet worden opgebouwd.

(1) Zorgplicht moet op alle niveaus van het sociaal overleg worden geïntegreerd, ook op het regionaal niveau.

(2) Voornamelijk in het Coormulti.

(3) Bekijk onze eisen voor België, de EU en de VN

(4) Bekijk onze belangrijkste eisen voor België, de EU en de VN

De Brusselse dossiers

“Op sociaal vlak en op het vlak van gezondheid heeft Brussel eindelijk zijn geïntegreerd sociaal gezondheidsplan. Dit is een grote stap vooruit richting de ontzuiling van de actoren, een betere zichtbaarheid van de eerste lijn. Inzake onderwijs en opleiding moet de werknemer recht blijven hebben op betaald educatief verlof.

Op het gebied van mobiliteit moet het Good Move-plan de bewoners absoluut betrekken bij de lokale uitvoering, anders zijn bepaalde beslissingen niet adequaat of worden ze slecht begrepen en geven ze aanleiding tot verzet dat contrapro-

ductief is voor de transitie naar een duurzame mobiliteit. Om nog maar te zwijgen van de begeleiding van ontslagen werknemers.

Het Reboundfonds, het begeleidingsfonds voor werknemers die het slachtoffer zijn van een faillissement, moet absoluut worden uitgebreid tot werknemers die het slachtoffer zijn van herstructureringen en collectieve ontslagen. Brussel moet een eigen instrument hebben, naast federale verplichtingen op dit vlak.”

Anne Léonard,
Nationaal secretaris ACV

5. Migratie

Het eerste doel van onze organisatie is de verdediging van de belangen van werknemers, dit omvat ook de verdediging van werknemers zonder papieren. We veroordelen de uitbuiting waarvan zij het slachtoffer zijn en het gebrek aan ambitie van de federale en de Brusselse regering in de strijd tegen economische uitbuiting en in de bescherming van de slachtoffers.

We veroordelen ook de gebroken beloften van de regering aan voormalige hongerstakers en alle werknemers zonder papieren. Onze eis voor de regularisatie van arbeiders zonder papieren is een legitieme strijd: de onzichtbaarheid van deze mensen en arbeiders moet stoppen.

Wij pleiten voor inspanningen voor een betere integratie van migrerende werknemers met en zonder papieren over de arbeidsmarkt en de erkenning van hun vaardigheden. Strijden voor een betere integratie van migrerende werknemers is het bestrijden van hun uitbuiting en het versterken van de solidariteit tussen alle werknemers.

Onze vakbondsorganisatie zet zich sterk in voor de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten. Zoals o.m. het recht om kwetsbare mensen te verwelkomen in een kader dat hen in staat stelt een leven te leiden in overeenstemming met de menselijke waardigheid en het recht op werk. Brussel is de plaats van opvang van asielzoekers in België. Beleidsbeslissingen leiden tot problemen op alle niveaus:

- Bij personen die internationale bescherming zoeken, worden hun rechten, met name hun waardigheid, geschonden;
 - Werknemers in de asielsector ervaren moeilijke werkomstandigheden;
 - Het gebrek aan adequaat beheer van het opvangprobleem leidt tot problemen op het gebied van volksgezondheid en veiligheid.

Deze situatie moet stoppen, de regering moet de actoren ter plaatse raadplegen om de opvang in alle sereniteit van deze mensen mogelijk te maken.

WIJ PLEITEN VOOR INSPANNINGEN
VOOR EEN BETERE INTEGRATIE VAN
MIGRERENDE WERKNEMERS MET EN
ZONDER PAPIEREN OVER DE
ARBEIDSMARKT.

Syndicale democratie

“Als vakbond spreken we niet gewoon namens, maar ook samen met de mensen op het terrein. Deze uitwisselingen met de basis zijn essentieel om problemen aan te kaarten en antwoorden te geven. De aanpak van dit congres geeft die basisdemocratie een nieuwe impuls, wat ik alleen maar kan toejuichen. Luister goed naar elkaar, durf samen na te denken en zo nieuwe ideeën te lanceren.”

Marc Leemans,
Voorzitter ACV

6. Cultuur

We komen op voor cultuur als een gemeenschappelijk en inclusief goed dat autoritarisme en het zich terugtrekken achter één identiteit bestrijdt.

We hekelen de preciaire situatie van cultuurwerkers, culturele instellingen en cultuurhappes, waardoor cultuur moeilijker toegankelijk wordt. We verzetten ons tegen de vermarkting van cultuur.

Brussel telt tal van culturele plekken. Het is belangrijk om die te ondersteunen, onder andere naar aanleiding van de stijgende energiefacturen, in het bijzonder de kleinste cultuurcentra om een divers aanbod in de buurt te garanderen.

ACV Brussel steunt de eisen van de vakbonden die opkomen voor de betrokken werknemers.

7. Het oprichten van een echte overheidsbank ten dienste van een rechtvaardige transitie

We stellen vast dat privé-investeringen niet toereikend zijn om een ecologische transitie te financieren die opgewassen is tegen de klimaatcrisis. Deze investeringen worden vaak gedaan met het oog op hoge winsten op korte termijn, terwijl investeringen in de ecologische transitie over het algemeen gematigde winsten op lange termijn opleveren.

Vandaar de noodzaak om in Brussel en België sterke overheidsactoren te hebben – waaronder een overheidsbank – om de strategie en financiering van de rechtvaardige transitie te sturen. Het BRC staat ook volledig achter het principe van ethische en coöperatieve banken als NewB, een bank die burgers een concreet alternatief biedt voor traditionele banken en die een volledig betalingssysteem zonder financiële uitwassen en met investeringen in de ecologische en sociale transitie mogelijk maakt.

We vragen dat Brussel ervoor pleit dat Belfius (de bank die voor 100% eigendom is van de Belgische bevolking) een mandaat krijgt, onderhandeld met de sociale partners, zodat de bank zich meer structureel gaat richten op de financiering van de ecologische transitie in België.

HET SLOTWOORD VAN DE
AFSCHEIDNEMENDE REGIONAAL SECRETARIS

Paul Palsterman

“Brussel is ingewikkeld.
Maar ook verdomd boeiend”

Ik ben niet degene die uit dit congres conclusies gaat trekken. Ik heb een uitstekende reden om dat niet te doen, en dat is dat ik - wat ik jullie ook vertel - hier niet meer zal zijn om verantwoording af te leggen over de uitvoering van het mandaat dat het congres heeft gegeven. Dus wat ik jullie zou vertellen, is niets waar de mensen die er verantwoording over moeten leggen, rekening mee hoeven te houden.

Er zijn echter twee punten die ik met jullie wil delen. Twee punten waar we de afgelopen jaren en maanden nogal sterk mee bezig waren en waar ook jullie nog een aantal jaren zoet mee zullen zijn. Het gaat om zaken die verweven zijn met de bekommernissen van dit congres.

Het eerste punt is de sociale dialoog. Als jullie goed hebben geluisterd naar de video over het activiteitenverslag, en daar twijfel ik niet aan, dan weten jullie het. En zeker als jullie de moeite doen om ook het geschreven verslag te lezen, en ik twijfel er niet aan dat jullie staan te popelen om op die manier jullie avonden te vullen, dan weten jullie het nog beter: Brussel heeft iets specifiek in vergelijking met andere bestuursniveaus. Tussen regering en sociale partners werd namelijk een bijzondere overlegprocedure ingevoerd, de zogenaamde gedeelde prioriteit. De procedure werd ingevoerd in 2015, onder de vorige legislatuur, en werd eind 2020 bij wet vastgelegd. Voor de overeengekomen thema's gaat deze procedure verder dan simpelweg een raadpleging over projecten waarover reeds is beslist. Ze is gericht op

het gezamenlijk opbouwen van beslissingen.

Natuurlijk verliep de uitvoering van dit mooie idee niet zonder slag of stoot. Zowel bij de overheid als bij de sociale partners strubbelde er al eens iets. Corona gooide zand en zelfs grote stenen in het radarwerk, waardoor bepaalde projecten vertraging opliepen en dringende maatregelen moesten worden genomen die niet gepland waren.

Ik durf echter te zeggen dat deze procedure, vooral voor thema's die ons als vakbond het nauwst aan het hart liggen, zoals werkgelegenheid en opleiding, goed heeft gewerkt. Ik durf te stellen dat in een uiterst diverse regio als Brussel, het feit dat een beslissing buiten de politieke

wereld in strikte zin wordt gedragen, een grote meerwaarde is.

Het is aan jullie om de komende jaren in de gaten te houden of dat zo blijft en om deze procedure te vergelijken met de andere middelen die we hebben om de stem van de werknemers te vertolken.

Een besef dat de laatste jaren is gegroeid is dat het Brussels Gewest de sectorale dimensie nog moeten leren beheersen. Niet alleen door de betrokken werkgeversfederatie(s) uit te nodigen op het kabinet, maar ook door er de sectorale vakbonden bij te betrekken. Maar dit impliceert ook dat de sectoren - de beroepscentrales, om concreet te zeggen over wie het bij ons gaat - de regionale dimensie moeten leren beheersen. Volgens wat mij gezegd wordt, geldt dit niet alleen voor Brussel. Volgens wat ik zie, geldt dit niet alleen voor het ACV. Maar tenslotte is het wel degelijk van belang voor het ACV.

Tijdens dit congres hebben we toegezegd om militanten nog meer te betrekken bij onze debatten en beslissingen. We realiseren ons maar al te goed dat het voor sommige centrales niet noodzakelijk makkelijk is om de neus van het stuur te halen en even afstand te nemen van de talrijke uitdagingen die we op het terrein tegenkomen. Bovendien is het niet aan ons om de centrales te vertellen wie concreet moet deelnemen. Toch wil ik het belang van deze participatie benadrukken.

De toekomst van Brussel

Het tweede punt dat ik met jullie wil aankaarten, heeft betrekking op de institutionele toekomst van Brussel en de financiering ervan.

We hebben de afgelopen maanden veel werk verzet, vooral bij Brupartners, om documentatie, ideeën en cijfers te verzamelen. Om er zo achter te komen hoe de instellingen momenteel werken en hoe het beter kan.

De komende tijd zullen we daarover ongetwijfeld publiekelijk het woord moeten voeren. Ik weet niet of tijdens dit proces een

—//—
“We moeten zo correct
mogelijk geïnformeerd
worden over de
Brusselse instellingen.
Zodat we onze leden
en militanten de weg
kunnen wijzen.”
—

lumineus idee zal opborrelen waarmee iedereen akkoord kan gaan, om zo het Brusselse institutionele landschap radicaal te vereenvoudigen.

Als je het mij vraagt, denk ik dat er nog wel een paar jaar sprake zal zijn van de Brusselse lasagne. Of er zal herhaald worden hoe ingewikkeld Brussel wel niet is. Wat onze leden van ons verwachten, denk ik, is niet dat we klagen over ons lot of dat we komen aandraven met de zoveelste oplossing die alle problemen doet verdwijnen.

We moeten zo juist mogelijk geïnformeerd worden over de Brusselse instellingen, zodat we onze leden en militanten de weg kunnen wijzen. En we moeten ook aan de alarmbel kunnen trekken als er iets misgaat. Ik nodig u in het bijzonder uit om de evolutie van de Brusselse financiën op de voet te volgen, niet alleen die van het BHG, maar ook in het bijzonder die van de GGC, die instaat voor thema's die voor ons even belangrijk zijn als gezinsbijslag en belangrijke aspecten van gezondheid.

De grootste stommiteit uit mijn leven

Na deze twee zaken rest me nog afscheid van jullie te nemen. Dat betekent voor mij : zeggen hoe graag ik de laatste 7 jaar van mijn professionele leven met Brussel bezig was. Brussel is ingewikkeld, maar potverdekke (zoals we vroeger zeiden), het is boeiend.

Ik vond het de 35 jaar daarvoor ook geweldig om bij de studiedienst te werken, onder meer aan de sociale wetgeving. Voor wie daarin geïnteresseerd is, is het ACV echt «the place to be». Je neemt er deel aan voorbereidend werk, filosofische reflectie, politieke onderhandelingen en aan de toepassing ervan op het terrein, vooral in de rechtbanken. Geloof me, weinig mensen kunnen hetzelfde zeggen! In deze vijftigjarige heb ik enorm veel mensen ontmoet, en elk van die contacten heeft mij op intellectueel en menselijk vlak rijker gemaakt.

Ik wil één groep in het bijzonder noemen, niet omdat het de enige is, maar omdat er weinig over wordt gezegd. Te weinig, als je het mij vraagt. En dat zijn de rechtskundige diensten van het ACV, vooral binnen de gewestelijke verbonden. Een van mijn beste herinneringen op beroepsmatig en menselijk vlak zullen de avonden blijven, in Ter Nood of elders, waar we met een Duvel erbij discussieerden over de verjaring van de vordering ex delicto of ex contractu. En natuurlijk ook toen we gelijk kregen voor het Europees Hof van Justitie met de toepassing van het Belgisch recht op het personeel van Ryanair.

Toen ik in 2015 Myriam Gérard opvolgde, was de belangrijkste motivatie voor mijn benoeming dat er voor de functie niet veel mensen stonden te springen. Ik geef toe dat ik heel wat wijze raad heb gekregen waarin mij werd verteld dat ik de stommiteit van mijn leven beging en dat ik grote tegenslagen tegemoet liep.

Misschien ben ik inderdaad stom geweest, zo stom dat ik me van geen kwaad bewust was.

In ieder geval heb ik, zoals ik al zei, enorm veel plezier beleefd aan dit mandaat. **II**

OPENINGSWOORD VAN DE
NIEUWE REGIONAAL SECRETARIS

Benoît Dassy

“We staan voor tal van uitdagingen
en zullen niet om **werk** verlegen zitten”

Beste vrienden, beste vriendinnen,

Ons Brussels Regionaal Comité van het ACV heeft zijn nieuwe prioriteiten vastgelegd, en daarmee ook een nieuwe cyclus van vakbondswerk. Jullie gaven mij een mandaat voor de komende jaren, waarin de Confederatie mij de taak heeft toevertrouwd om de werkzaamheden van het BRC te coördineren. Dit teken van vertrouwen wil ik waardig opnemen, samen met jullie hulp.

In mijn nieuwe rol als Brussels Gewestsecretaris zal ik mijn nuttige ervaring verweven. We gaan mijn cv niet volledig uitvloeien. Maar ik licht een aantal elementen uit.

Ik startte als vakbondssecretaris van de Brusselse Equipes Populaires binnen de arbeidersbeweging.

Ik kreeg het inzicht hoe belangrijk levenslang leren is. Iedereen moet de maatschappelijke uitdagingen begrijpen en er kunnen op inspelen. Toen al voerden we campagne over de toegang tot energie. Waren we helderziend of is de preciaire situatie alleen maar erger geworden?

Bij de Equipes Populaires leerde ik de institutionele kant van het ACV kennen, binnen de MOC-instanties. Ik werd er verkozen tot ACV-délégué, meteen mijn eerste ervaring

als militant. Je hoort het inderdaad goed: «verkozen vakbondsafgevaardigde». De syndicale kernen gingen namelijk niet zomaar akkoord met om het even wie die werd opgelegd door hun CNE-secretaris, zonder hun advies.

Na vijf jaar bij de Equipes Populaires begon ik bij het ACV in Brussel. Drie jaar lang gaf ik, naast Mustapha en Véronique, sociopolitieke vorming (de gemeenschappelijke basisvorming bij de FEC) aan de vertegenwoordigers van de OR en aan alle vertegenwoordigers. En ten slotte gaf ik de afgelopen tien jaar ondersteuning aan het BRC-team vanuit het verbond. Tot nu toe

was ik verantwoordelijk voor thema's in verband met economische en ruimtelijke ontwikkeling, en het milieu. In het Brusselse sociaal overleg droeg ik dus vooral bij aan de thema's inzake mobiliteitsproblemen, de capaciteitsproblemen bij bedrijven of huisvesting en de klimaatkwestie of luchtkwaliteit.

Maar bij het verbond nam ik ook mijn rol als militant op en werd ik tweemaal verkozen tot CNE-vertegenwoordiger binnen het comité PB. De uitdagingen rond het welzijn van de werknemers is enorm, ook intern, en ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om mijn collega-militanten te begroeten en hen veel succes te wensen.

Ik neem dan ook al mijn ervaringen – onder andere als militant en... als *apparatsjik* (ik weet dat citaten in het Russisch niet erg welkom zijn, maar ik ken geen Oekraïens) mee als bagage om het werk van het BRC te coördineren. Ik heb er enorm veel zin in. Het werk zal me de kans bieden om andere sociale en economische thema's uit te diepen. Waardoor we onze werknemers nog beter kunnen verdedigen, met of zonder werk, met of zonder papieren, man, vrouw, en anderen.

ACV Brussel staat voor talrijke uitdagingen. Ik zal niet in detail treden over de inhoud van de dossiers. We hebben vandaag onze prioriteiten in kaart gebracht. Anne vertelt hier later meer over. We zullen niet om werk verlegen zitten. We willen nog een sterker solidariteitsstelsel, duurzame werkgelegenheid voor iedereen én een stevigere sociale bescherming, ... Maar ik ben alvast gemotiveerd en hoop dit enthousiasme door te geven aan mijn team en de leden van het BRC. Ik wil nogmaals benadrukken hoezeer ik de rechtvaardige transitie koester. Het gaat om syndicaal gedachtegoed waarin werk, productie consumptie en onze levenswijze in vraag worden gesteld en moeten worden getransformeerd om een waardige toekomst op deze planeet te garanderen.

—//—
“Elke generatie kampt met uitdagingen. Onze generatie zal moeten ijveren voor een rechtvaardige transitie”
—

Maar deze transformatie moet billijk gebeuren, door de sterksten de zwaarste lasten te laten dragen.

Op ons congres werden een aantal prioriteiten uitgelicht: de isolatie van gebouwen, de begeleiding van ecologische transities – zoals de nog aanwezige industrie, de horeca en de diensten – de ontwikkeling van openbare en collectieve diensten, fiscaliteit en vorming. Heel veel domeinen vragen om actie om de transitie te doen slagen. Geen eenvoudige klus, want we zullen als werknemers en vakbondsverantwoordelijken de onaangename realiteit onder ogen moeten zien. Maar we zullen strijden voor deze rechtvaardige transities.

Elke generatie van syndicaal geëngageerden kampt met uitdagingen: de generatie van mijn grootouders moest de sociale zekerheid institutionaliseren, die van mijn ouders moest zich verzetten tegen het neoliberalisme. Onze generatie zal moeten ijveren voor

een rechtvaardige transitie.

Nu moeten we onze gekozen prioriteiten implementeren. We willen een rechtvaardige transitie. Maar dat kan enkel met de betrokkenheid van de verschillende onderdelen van het BRC: onze medewerkers uiteraard, maar ook de interprofessionele militanten en de militanten in de onderneming. Dankzij die mix van verschillende ervaringen, persoonlijke getuigenissen en standpunten zullen we komen tot relevante oplossingen.

Als nieuwe woordvoerder van ACV Brussel zal ik onder meer de stem van de organisaties en hun militanten naar de verschillende advies- en overlegorganen brengen. Ik heb maar één advies: contacteer mij! Confronteer mij! Storm het BRC binnen! Val me lastig!! (Je begrijpt wel wat ik bedoel). Maar laat ons jullie stem horen voor verrijkende en relevante standpunten van het Brusselse ACV. Verzaak hier niet aan. Het is broodnodig voor een goede opvolging en bovendien zijn we het verschuldigd aan alle werknemers die we vertegenwoordigen.

Bedankt voor jullie aandacht en tot binnenkort, in het Brussels Regionaal Comité of elders in actie! **II**

Portret

Benoît Dassy, 42 jaar, mag zich al drie generaties lang Brusselaar noemen. Hij studeerde filosofie, waar hij zich specialiseerde in economische en sociale ethiek. In 2004 werd hij federaal secretaris bij de Franstalige 'Equipes Populaires', een van de organisaties die deel uitmaken van de MOC. Daar was hij gedurende zeven maanden ook afgevaardigde. Nadien ging hij aan de slag op de vormingsdienst van het ACV Brussel-Halle-Vilvoorde, waar hij drie jaar werkte tot hij in 2012 bij de studiedienst ging werken. Sinds 2016 is hij er ook werknemersvertegenwoordiger in het CPBW.

Discours van de nieuwe BRC-voorzitter

Dahmane Aziz

“BRC-voorzitter zijn, dat is zich in het middelpunt bevinden van wat onderhandeld wordt”

Dames en heren,

Het doet mij enorm veel plezier dat ik hier vandaag voor jullie sta op dit derde BRC-congres.

Ik heb veel nagedacht voordat ik me kandideerde voor dit mandaat. Dankzij de vele uitwisselingen die ik had met verantwoordelijken, vrijgestelden en militanten kon ik mijn keuze maken.

Het aanvaarden van het BRC-voorzitterschap is voor mij een kans om binnen het ACV op verschillende niveaus nog dichter bij de Brus-

selse kwesties betrokken te zijn en te participeren aan een eerlijker en meer gelijkheid nastrevend Brussel, door de verschillende acties en debatten die we allemaal samen zullen voeren. Voor betere arbeidsomstandigheden voor iedereen, voor toegang tot kwaliteitsvol onderwijs, waardigere sociale uitkeringen... Om nog maar te zwijgen van wat ons nog een tijdje zal bezighouden: het energievraagstuk en het leven dat steeds duurder wordt ...

Brussel wordt vaak op een voetstuk geplaatst wegens zijn kosmopolitische kant, maar feitelijk wonen er veel

mensen naast elkaar zonder elkaar echt te kennen of de stap daartoe te durven zetten. Brussel moet het beeld weerspiegelen dat we het willen geven: een multiculturele stad, met een gediversifieerde bevolking en economie, vol rijkdom en kansen...

Voorzitter zijn van het BRC betekent: op de eerste rij staan om zaken te begrijpen en te analyseren met de studiedienst, de militanten, de werkgroepen, ...

Voorzitter zijn van het BRC betekent: zich buigen over Brussel, zich in het middelpunt bevinden van wat er wordt besloten, wat er wordt onderhandeld, zich toeleggen op de positionering van het ACV.

Voorzitter zijn van het BRC betekent: ontmoetingen en uitwisselingen met mensen die zich inzetten voor de problemen en uitdagingen van Brussel.

Uiteraard rekening houdend met de gevolgen van het nationale en internationale niveau voor Brussel, rekening houdend met de samenwerking met de andere Gewesten en het nationale niveau van het ACV.

Voorzitter zijn van het BRC betekent: ook kunnen optreden tegen aanvallen op Brussel door separatisten of populistische betweters.

Alle krachten bundelen

Ik hou erg van het beeld “het ACV is één grote familie”. Ik zou eraan willen toevoegen: met broers, zussen, grootouders, neven en nichten, verre neven en nichten... met een

gemeenschappelijke visie.

Omdat het ACV een grote machine is met een ingewikkeld raderwerk, vinden we elkaar niet altijd terug in deze “stamboom” en dat is nog minder het geval voor het grote publiek dat het ACV meestal alleen associeert met een werkloosheidsdienst en vakbondsafvaardigden.

Wat het grote publiek minder weet maar wat ons in beweging brengt, zijn de plaatselijke afdelingen, de cel diversiteit-antiracisme, de seniorenwerking, de werkzoekendenwerking, Jong ACV, de centrales en het interprofessionele niveau...

Vandaar dat ik erop aandring om de ACV-organen te vereenvoudigen en zichtbaarder te maken, zodat nog meer militanten zich bij ons aansluiten, want we staan vandaag en morgen voor gigantische uitdagingen. Ik hou veel van het Afrikaanse spreekwoord: “Alleen ga je sneller, samen kom je verder”. Ik benadruk dat omdat het vooral een collectief werk is.

Dit is het derde congres... Er is veel werk en reflectie geweest. Een evaluatie van de krachtlijnen van de twee vorige congressen was nodig om niet van een wit blad te vertrekken, om de cursor te plaatsen waar het nodig is en om de overwinningen, de status quo's en de nederlagen te analyseren ...

—//—

“Brussel moet het beeld weerspiegelen dat we het willen geven: een multiculturele stad, met een gediversifieerde bevolking en economie, vol rijkdom en kansen...”

in iets wat je samen opbouwt. Wat we de komende jaren ook zullen blijven doen, terwijl we onszelf in vraag stellen en herpositioneren...

Als voorzitter van het BRC wil ik op zijn minst proberen de krachten te bundelen in dezelfde richting, altijd in het centrale belang van de Brusselaars. Omdat we nog verder kunnen gaan op de weg naar “een eerlijker en rechtvaardigere samenleving”.

Jullie kunnen rekenen op mijn welwillendheid, mijn gevoel van collectiviteit, waarbij ik steeds streef naar efficiëntie.

Buitengewone uitdagingen en buitengewone mensen

Ik moet nog één ding kwijt en dat is dat ik in Vlaams-Brabant woon. Het was een soort gedwongen ballingschap. Omdat ik een huis wilde kopen, koos ik ervoor om in Sint-Pieters-Leeuw te gaan wonen. Zoals veel Brusselse gezinnen moest ik, gezien de buitensporige huurprijzen en onbetaalbare koopwoningen, mijn zoekveld uitbreiden... Ik ben begonnen met Vorst, Sint-Gillis, Ukkel, Jette, Anderlecht... Toen besloot ik naar de periferie te gaan om een geschikt huis te vinden voor wat ik wilde met de middelen die ik heb. Een van de thema's waar ik zeer veel aandacht voor zal hebben is de Brusselse huisvesting (sociale woningen, rooster van de huurprijzen, enz.) waar we al actief rond werken.

Ik hoop jullie niet te zeggen dat de weg niet zonder hindernissen zal verlopen. Kijk maar naar de actualiteit en de hysterie van sommigen die de haat en verdeeldheid aanwakkeren. Ik weet dus waar ik me aan waag: het zal meer zijn dan een pad, het zal een prachtig avontuur zijn... Met veel uitdagingen, samen met jullie.

Het zal een eer zijn om jullie bij te staan in deze uitdaging en de andere uitdagingen die tegelijk enorm maar ook zo boeiend zijn, dankzij de ontmoeting van buitengewone mensen die zich werkelijk willen inzetten voor een Brussel dat iedereen “uitdaagt”. II

Speech van Léon Detroux, Aftredend voorzitter

Gefeliciteerd, mijn beste Dahmane

Ik kan je geen testament nalaten of tips geven. Ervaring is een lantaarn die de weg achter je verlicht.

Na twee mandaten als BRC-voorzitter, die ik met plezier heb vervuld, ook al was het niet perfect, is het voor mij tijd om de fakkel door te geven. En dat is prima. Verandering doet een groep goed, het is een garantie voor vitaliteit en voorspoed. Vanaf nu is het woord dus aan jou.

Maar voor ik wegga, wil ik voor dit publiek toch nog graag drie dingen tegen je zeggen:

1. Nu ik je heb gehoord en je parcours binnen het ACV een beetje ken, weet ik dat het BRC bij jou in goede handen is;
2. Weet ook dat je kunt rekenen op een team van efficiënte en competente mensen. Ik wil al deze mensen trouwens persoonlijk bedanken voor de jarenlange samenwerking.
3. Vergeet tot slot nooit dat je je mandaat gekregen hebt van het Brussels Regionaal Comité. Zij hebben jou gekozen. Zij zullen je kracht en leidraad zijn.

Veel succes, voorzitter!

Portret

Als zoon van een arbeider van een fabriek in Vilvoorde die failliet ging of gedelokaliseerd werd (hij heeft nooit begrepen wat er juist met het bedrijf gebeurd is), werkte Dahmane Aziz lange tijd als sociaal-cultureel werker in een jeugdcentrum in Vorst, daarna als straat-hoekwerker.

Na korte werkervaringen bij de Belgische luchtvaartmaatschappij Sabena, in de Brusselse taxibranche en in de horeca, volgde hij weer zijn sociaal DNA: hij werd schoolbemanningslid voor gezinnen met jongeren die afhaakten op school. In 2014 benoemde zijn centrale Openbare diensten hem tot vakbondsafgevaardigde. Momenteel is hij ACV-propagandist voor werknemers in het gemeentebestuur en in het OCMW van Sint-Gillis. Hij is ook actief in de plaatselijke afdeling van Vorst/Sint-Gillis/Ukkel.

De Brusselse politiek interesseert en beroert hem sterk. De onderwerpen zijn talrijk: werkgelegenheid, huisvesting, mobiliteit, milieu (groenruimte/vervuiling/klimaat...). Hij heeft grote belangstelling voor thema's als armoede, sociaal onrecht, discriminatie, onderwijs, zogenaamde hangjongeren, lokaal en regionaal beleid.

DEELNEMERS AAN HET WOORD

Éric Cabaret. Kelner
Afgevaardigde bij La Ferme Nos Pilifs

Mijn eerste deelname aan een BRC-congres was zeer verrijkend. Via de gemeente ben ik in het vakbondswerk gerold. Hier neem

ik deel aan een adviesraad. Onrechtstreeks zorgen we voor vooruitgang op verschillende vlakken. Dankzij dit congres begrijp ik nu beter de complexe situatie in Brussel met de vele talen en nationaliteiten op een kleine oppervlakte. Ik heb nu een beter beeld van deze diverse realiteit. Ik discussieerde er met vakbondsverantwoordelijken en andere afgevaardigden en hoorde er andere ideeën. Dit is verrijkend. Als militant moet je je informeren om het complexe karakter van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, zijn instanties en verschillende organen te begrijpen. Dat is nodig om de verschillende mandaten in het kader van het BRC te kunnen uitoefenen. Je verbreedt en je verruimt je kennis hierdoor.”

Évelyne Ayong. Militante bij Migrants CSC
en bij de Ligue des travailleuses domestiques sans papiers

Dit congres bood een antwoord op heel wat vragen die ik had. We konden echt deelnemen aan de debatten. Over het algemeen vertolk ik de stem van de stemlozen. De werknemers zonder papieren durven immers vaak niet het woord te nemen omdat ze bang zijn. Dan spreek ik in hun plaats. Op het congres hoorde ik positieve geluiden over de sans-papiers. We hebben heel wat eisen. Het is een lange en moeilijke strijd. Het ACV doet er alles aan om onze rechten als werknemers te doen gelden. Het beschikt

over een rechtskundige dienst, een kans voor ons. De sans-papiers hebben vertrouwen omdat ze ondersteund en

verdedigd worden en tegelijk worden begeleid bij heel wat problemen zoals een werkgever die hen uitbuit. Een van de prioriteiten van het BRC is de regularisatie van de sans-papiers en toegang tot legaal werk en opleiding. De sans-papiers eisen ook het recht om klacht in te dienen, het recht op gezondheidszorg, ... Dat vernam ik op het congres.”

Alice Imberechts (20)
Studente psychologie
aan de ULB
Militante bij Jeunes CSC

Ik ben militante bij Jeunes CSC sinds oktober 2021. Het congres was het sluitstuk van al het werk tijdens voorbereidende vergaderingen. Het eindresultaat is eerder positief. Je ziet hoe alles in zijn werk gaat, wie waarover een standpunt inneemt, hoe de deelnemers discussiëren op zo'n grote vergadering.

Over het algemeen zijn we het eens met de amendementen die werden ingediend en gewijzigd. Bij de twee

tussenkomsten van de jongeren hadden we echter de indruk dat we niet werden gehoord. Zeggegd omdat we geen amendement hadden ingediend, maar andere groepen die ook geen amendement hadden ingediend, werden wel gehoord en daar werden de amendementen gewijzigd of werden er compromissen gesloten, maar niet voor ons. We wilden een punt toevoegen over de bescherming van studenten die een alternerende opleiding volgen om het forfaitaire tarief te veranderen in een uurtarief. Want nu krijgen ze hetzelfde betaald, of ze nu twee of drie dagen werken.

We wilden bij de externe communicatie ook “social media” tussen haakjes toevoegen omdat die verduidelijking betrekking had op de interne communicatie. Die verduidelijking was voor ons belangrijk omdat social media een belangrijk communicatiemiddel zijn voor jongeren en andere groepen, maar we vingen bot. Er werd niet over gestemd.

Het grote minpunt van het congres is dat we ons niet gerespecteerd voelden zoals op de voorbereidende vergaderingen. Voor de rest verliep het redelijk goed. De debatten waren interessant.”

Moustapha Louafdi (72)
Gepensioneerd
Militant, al 52 jaar

Op dit derde congres voelde ik meer motivatie, meer transparantie ook. De mensen zijn daadkrachtig. Een stevig kerndebat over energie heeft zich ontsponnen. De congresgangers hebben zich hierover gebogen en zagen het congres als een kans om een gemeenschappelijk standpunt te vormen hierrond. De uiteindelijke congresstukken zijn het resultaat van een consensus. Maar het BRC is een plek waar de ideeën van de lokale werking aan de oppervlakte worden gebracht. Zonder onze stem daarin zou het BRC geen bestaansrecht hebben. Uiteraard staat de vakbond synoniem voor strijd en militantisme. Maar dankzij de vakbond worden ook politieke ideeën en een maatschappelijke visie geformuleerd, samen met de militanten van de lokale afdelingen, de centrales en het verbond, zoals het geval is in het BRC voor Brussel.”

Jacqueline Derouaux
Werkt in de horeca
Afgevaardigde bij de centrale Voeding en Diensten en militante bij Femmes CSC

Dankzij mijn eerste deelname aan een Brussels congres kreeg ik een idee van de toekomstplannen van het ACV. Niet enkel voor Brussel, maar ook daarbuiten. Als militante en afgevaardigde is dat heel interessant. Ik heb het gevoel dat mijn stem belangrijk was omdat het ACV alle lagen van de bevolking vertegenwoordigt. Het ACV houdt rekening met de vrouwen en ik zag een evenwichtige deelname van mannen en vrouwen, een evenwicht dat er vroeger niet was. Een van de belangrijkste uitdagingen die het BRC de komende vier jaar moet aanpakken, is het verdedigen van werknemers zodat ze de bestaansmiddelen krijgen om een waardig leven te leiden, want de armoede neemt toe, ook bij de werknemers. Daarnaast zijn we doordrongen van de noodzaak om jongeren aan te trekken in de vakbond. Op het congres waren er heel wat jongeren met ideeën en ik denk dat we naar hen moeten luisteren. Zij zijn namelijk de toekomst.”

Tekst Donatienne Coppieters

Rudi De Coster, vice-voorzitter, Léon Dutroux, afscheidnemend voorzitter en Dahmana Aziz, de nieuwe voorzitter van het BRC

De regie was in handen van Patricia Martin en Ayla Serbest

De wereldbeker

Het debat met Anne Léonard en Marc Leemans

Bedankt!

Het optreden van Banalenke

Dansen!

ACV-Brussel